

denne del af vejerenes virksomhed ikke er betragtet som udøvet i henhold til hans offentlige autorisation. Det er imidlertid nu tanken i medfør af næringslovens § 87, 3. stk., jfr. §§ 69 og 72, 2. stk. udtrykkeligt at foreskrive, at de af den statsautoriserede vejer og måler afgivne erklæringer om tællinger — som iøvrigt antaget i praksis — nyder samme offentlige troværdighed som andre af vejerenes afgivne erklæringer, hvorfor indtægterne af denne del af virksomheden naturligt bør inddrages under vejerenes afgiftspligtige indtægter.

For de større vejerembeders vedkommende vil dette betyde, at de vejere, der — relativt set — i væsentlig grad er beskæftiget med tælling vil faa nogen nedgang i deres rene nettoindtægt (efter fradrag af afgiften), medens de vejere, der ikke eller kun i ringe grad er beskæftiget med tælling, vil få en fremgang i ren nettoindtægt.

For de øvrige vejeres vedkommende vil der ikke blive tale om større ændringer i den efter afgiftsbetalingen tilbageværende nettoindtægt.

I den som bilag til lovforslaget optrykte oversigt over de statsautoriserede vejere og måleres indtægter i året 1946, er anført vejerenes afgifter til fonden efter den hidtil gældende ordning og efter den ved nærværende forslag foreslåede ordning. Det vil af oversigten fremgå, at vejerenes afgifter, der for 1946 udgjorde 87 916 kr., beregnet efter det i § 1 foreslåede forslag ville have udgjort 43 510 kr.

I paragraffens sidste stykke er, som antaget i praksis, udtrykkelig udtalt, at vejeren og måleren er personlig ansvarlig for afgiften.

Til § 2.

Ved forslaget tilsigtes alene en ændring af § 89, sidste stykke, hvorved handelsministeren faar mulighed for at tilvejebringe den nødvendige forbindelse mellem det af øvrigheden udøvede tilsyn og det tekniske tilsyn, der foreslås oprettet ved det tidligere forelagte forslag til lov om mål og vægt.